

1) Ministra Skarbu w stosunku do:

a) dłużników z tytułu znajdujących się w kompetencji Ministra Skarbu należności, przejętych po b. państwach zaborczych na podstawie traktatów pokoju, bądź też z tytułu pozbycia majątków, przejętych w związku z wykonaniem przez Polskę tych traktatów, jak również z tytułu pożyczek i zapomóg, udzielonych na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych, z tytułu pożyczek inwalidzkich, należności Funduszu Gwarancyjnego za straty na nawozach sztucznych w r. 1931/32, pożyczek udzielanych na cele gospodarcze, administrowanych przez Państwowy Bank Rolny,

b) nabywców obiektów likwidacyjnych, zbytych na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 602), którzy stali się dłużnikami z tytułu rent zaległych za czas przed przejęciem tych obiektów przez Skarb Państwa;

2) Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych w stosunku do:

a) dłużników Administracji Lasów Państwowych, przyczem co do należności z tytułu czynszów dzierżawnych, chociażby one powstały po dniu 1 lipca 1932 r.,

b) dłużników z tytułu pożyczek, udzielonych na popieranie wytwórczości zwierzęcej i roślinnej,

c) dłużników z tytułu pożyczek rentowych, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 1905 r. o tworzeniu włości rentowych (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 40 str. 117);

3) Ministra Opieki Społecznej w zakresie wierzytelności instytucji ubezpieczeń społecznych;

4) Ministra Spraw Wewnętrznych w zakresie wierzytelności związków samorządu terytorjalnego.

(2) W zakresie stosowania ulg właściwi ministrowie działają w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W sprawach, objętych ust. (1) pkt. 1) lit. b), Minister Skarbu działa w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Stawek*

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

279.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 maja 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o Komisji Likwidacyjnej mienia Kasy Oszczędnościowo-Zapomogowej pracowników Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno - Łódzkiej oraz o trybie przeprowadzenia likwidacji tej Kasy.

Na podstawie art. 2 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia Kasy Oszczę-

dnościowo - Zapomogowej pracowników Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno - Łódzkiej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 233) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Komisja Likwidacyjna do likwidacji mienia Kasy Oszczędnościowo - Zapomogowej pracowników Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno - Łódzkiej, zwanej w dalszym ciągu rozporządzenia niniejszego „Kasą”, składa się z przewodniczącego i z trzech członków, z których jeden pełni funkcje zastępcy przewodniczącego.

(2) Przewodniczącego Komisji i dwóch członków oraz dwóch zastępców mianuje Minister Komunikacji. Jednego członka i jego zastępcę mianuje Minister Skarbu. Członek, mianowany przez Ministra Skarbu, pełni funkcje zastępcy przewodniczącego Komisji.

(3) Zastępcy członków biorą udział w posiedzeniach Komisji tylko w razie nieobecności członków, których zastępują.

(4) W obradach Komisji może brać udział z głosem doradczym przedstawiciel Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. (1) Posiedzenia Komisji Likwidacyjnej zwołuje przewodniczący lub jego zastępca w miarę potrzeby, według swego uznania.

(2) Na wniosek członka Komisji lub przedstawiciela Prokuratury Generalnej przewodniczący lub jego zastępca obowiązany jest zwołać posiedzenie Komisji w ciągu 14 dni. Wniosek powinien być należycie umotywowany i wymieniać przedmiot obrad.

(3) O posiedzeniu Komisji przewodniczący lub jego zastępca zawiadamia pisemnie członków Komisji i przedstawiciela Prokuratury Generalnej przynajmniej na 3 dni przed odbyciem posiedzenia, podając porządek obrad.

§ 3. Czynności przygotowawcze do obrad Komisji może przewodniczący powierzać w razie potrzeby członkom Komisji; może również powołać sekretarza i księgowego, oraz w razie potrzeby inne siły pomocnicze.

§ 4. (1) Do ważności uchwał Komisji potrzebna jest obecność na posiedzeniu przewodniczącego lub jego zastępcy, oraz dwóch członków Komisji, albo ich zastępców.

(2) Uchwały Komisji zapadają zwyczajną większością głosów obecnych.

W razie równości głosów uchwałą staje się wniosek, do którego przyłączył się przewodniczący lub jego zastępca.

Członek Komisji nie może wstrzymać się od głosowania.

(3) W posiedzeniu Komisji, oprócz osób, wskazanych w § 1, mogą uczestniczyć z głosem doradczym sekretarz i księgowy Komisji, oraz rzeczoznawcy, powołani przez przewodniczącego lub jego zastępcę; rzeczoznawcy tylko w tej sprawie, do której zostali powołani.

(4) Protokoły posiedzeń Komisji sporządza się w księdze uprzednio poświadczonej i oparafowanej przez Ministerstwo Komunikacji. Protokoły powinny zawierać porządek obrad, imiona i nazwiska obecnych, ilość głosów, oddanych za każdym uchwalonym wnioskiem, opinie rzeczoznawców i przedstawiciela Prokuratury Generalnej oraz, na żądanie członka, jego zdanie odrębne. Protokoły podpisują: przewodniczący, obecni członkowie oraz sekretarz jako protokółant. Do protokołów powinny być dołączone opinie rzeczoznawców, jeżeli zostały złożone na piśmie.

(5) Pisma i odpisy uchwał dla stron podpisuje w imieniu Komisji przewodniczący lub jego zastępca.

§ 5. (1) Wynagrodzenie sekretarza i księgowego oraz sił pomocniczych wyznaczy Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

(2) Wynagrodzenie powyższe, jak również inne wydatki administracyjne Komisji obciążają mienie likwidowanej Kasy.

§ 6. Komisja Likwidacyjna uchwała preliminarz budżetowy na każde półrocze. Preliminarz zatwierdza Minister Komunikacji.

§ 7. Prócz rozporządzenia niniejszego Komisja Likwidacyjna kieruje się w swym postępowaniu, w odpowiednich przypadkach, przepisami rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

§ 8. (1) Osoby interesowane zgłaszają na piśmie swe roszczenia do Komisji Likwidacyjnej z tytułu członkostwa w Kasie.

(2) W podaniu należy wymienić imię i nazwisko członka Kasy, datę urodzenia, datę ślubu, imię żony, imiona rodziców członka i miejsce przedwojennej służby na kolei Fabryczno-Łódzkiej oraz wysokość roszczenia wraz z uzasadnieniem.

(3) Wszystkie dane, zamieszczone w podaniu, wymienione w ustępie (2), powinny być poparte dowodami, dołączonymi do podania.

(4) Jeżeli roszczenia zgłaszają spadkobiercy członka Kasy, wówczas do podania należy nadto dołączyć dowody, stwierdzające ich prawo do spadku.

(5) Komisja może w razie potrzeby żądać uzupełnienia dowodów w terminie 30 dni. Niezłożenie w tym terminie żądanych dowodów może spowodować oddalenie roszczenia przez Komisję.

§ 9. Wartość majątku nieruchomego likwidowanej Kasy zostanie określona w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110) przez komisję szacunkową, przewidzianą w tem rozporządzeniu, z uwzględnieniem istotnej wartości sprzedanej szacowanej nieruchomości.

§ 10. (1) Likwidacja mienia Kasy nastąpi przez licytację albo sprzedaż z wolnej ręki.

(2) Licytacja nieruchomości będzie nakazana na podstawie uchwały Komisji Likwidacyjnej przez Sąd Okręgowy w Warszawie w trybie postępowania niespornego i dokonana z zachowaniem przepisów Kodeksu Postępowania Cywilnego.

(3) Cena sprzedażna majątku nieruchomego z wolnej ręki nie może być niższa od szacunku, ustalonego w sposób, przewidziany w § 9.

(4) Przeprowadzając likwidację, Komisja może spieniężyć papiery wartościowe według kursu giełdowego w dniu sprzedaży.

§ 11. (1) Sumy, otrzymane z likwidacji mienia Kasy, będą wpłacane na rachunek Komisji Likwidacyjnej do Banku Gospodarstwa Krajowego lub Pocztowej Kasy Oszczędności.

(2) Na bieżące wydatki administracyjne Komisja Likwidacyjna może przechowywać w swej Kasie podręcznej kwotę, nieprzenoszącą 200 zł.

(3) Czeki, asygnaty, polecenia na podjęcie, przelew lub wydatkowanie sum wyżej wymienionych podpisuje przewodniczący lub jego zastępca i jeden członek Komisji.

(4) Komisja prowadzi rachunkowość wpływów i wydatków według ogólnie przyjętych zasad.

§ 12. (1) Sumy, otrzymane z likwidacji mienia Kasy, zostaną podzielone przez Komisję Likwidacyjną pomiędzy b. członków Kasy oraz wdowy i sieroty po nich tudzież pomiędzy ich prawnych następców w sposób niżej wskazany:

a) Komisja określi współczynnik stosunku wszystkich roszczeń, zgłoszonych w terminie i uznanych przez Komisję, oraz nieuznanych, jeżeli odmowna decyzja Komisji została przez interesowanego zaskarżona do sądu, do sumy, przeznaczonej na zaspokojenie roszczeń, i według tego współczynnika zaspokajając będzie roszczenia, przez nią uznane lub przysądzone na mocy wyroku sądowego;

b) w razie uprawomocnienia się odmownej uchwały Komisji lub oddalenia powództwa przez sąd pozostała suma zostanie rozdzielona przez Komisję w odpowiednim stosunku pomiędzy tych wszystkich interesowanych, których roszczenia zostały uznane przez Komisję lub przysądzone na mocy wyroku sądowego.

(2) Wypłata należności z tytułu roszczeń uznanych lub przysądzonych nastąpi jednorazowo lub częściowo w gotówiznie lub w papierach wartościowych, stosownie do uznania Komisji Likwidacyjnej.

(3) Orzeczenie, określające współczynnik zaspokojenia roszczeń, będzie ogłoszone w Monitorze Polskim.

Ogłoszenie to zastępuje doręczenie orzeczenia interesowanym.

§ 13. Po ukończeniu czynności likwidacyjnych Minister Komunikacji rozwiązuje Komisję Likwidacyjną.

cyjną. Minister Komunikacji może wyznaczyć termin ukończenia czynności likwidacyjnych.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

280.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 maja 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o postępowaniu odwoławczym od decyzji wojewódzkich biur Funduszu Pracy i ich ekspozytur.

Na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 163) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 849) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia niniejszego określają tryb postępowania w sprawach odwołań od decyzji wojewódzkich biur Funduszu Pracy i ich ekspozytur, w szczególności od decyzji wydanych w zakresie:

- 1) objęcia obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia lub wyłączenia z pod tego obowiązku przedsiębiorstw i zakładów pracy bądź robotników,
- 2) wymiaru wkładek z tytułu zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia,

3) przyznawania i wymiaru zasiłków z tytułu zabezpieczenia na wypadek bezrobocia, oraz

4) wymiaru tych opłat na rzecz Funduszu Pracy, których wymiar w myśl rozporządzenia wydanego na podstawie art. 30 ustawy o Funduszu Pracy, należy do wojewódzkich biur Funduszu Pracy bądź ich ekspozytur.

§ 2. Do postępowania odwoławczego od decyzji, wymienionych w § 1, mają zastosowanie przepisy ogólnego postępowania administracyjnego ze zmianami, wyszczególnionymi w rozporządzeniu niniejszym.

§ 3. (1) Zamiast art. 86 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) ma zastosowanie przepis następujący:

„O niedopuszczalności odwołania lub też o uchybieniu terminu dla odwołania orzeka w I instancji wojewódzkie biuro Funduszu Pracy bądź jego ekspozytura, a w II instancji — ostatecznie — wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

(2) Zamiast art. 87 tegoż rozporządzenia ma zastosowanie przepis następujący:

„Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji. W przypadkach jednak szczególnie uzasadnionych może zarówno wojewódzkie biuro Funduszu Pracy bądź jego ekspozytura jak i wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia odwołania”.

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc przepisy w sprawach unormowanych rozporządzeniem niniejszym.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorjalnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe Adm. Dz. Ustaw 30-130.